

Stermeczky Zsolt Gábor

a cinizmus ellenében

újjraértelmezett
kommunizmusban élünk.

apám a munkás, mert
kidolgozza a belét.
anyám a paraszt, már
úgy pejorative.
az értelmiség meg szerény
személyemnek maradt.

már látom is azokat, akik tátott szájjal
röhögnek az előbbin. a röhögés
– mint a szovjetek –
felszabadít: tart valameddig, aztán
ki hogy éli meg.

így nem érdemes
tükröt tartani. a saját
képünket is másénak látjuk.

tágra zárt szemek

Mindketten jobban járunk, ha
soha többé nem adsz
kölcson könyvet.

Süskind Galambja
veszélyesen emlékeztet
Schnitzler Álomnovellájára,
pedig nem is hasonlítanak
egymásra: az egyikben egy
fickó mániákusan retteg egy
ártatlan madártól, a másikban
meg egy házaspár rájön, hogy
csak egymással akarnak szexelni.

Abból igazából a filmet láttam
először, akkor úgy néztem, mintha
köztünk lenne így. Ennek semmi
alapja nem volt, ezt addigra

el is mondtad egy párszor,
én meg úgy féltem tőled, mint az
a fickó a galambtól.

A könyvet az első pár oldal
után tettem le, pedig
esküszöm, igazán végig
akartam olvasni.

vezetés az írás gyakorlatában

az írók hallgatnak és írnak.
minél nagyobb a kettő közti
távolság, annál izgalmasabb
a született mű. és annál tovább
rágódhatnak az esztéták az eredetén.

az esztéták csak írnak:
így csökkentik le a
távolságokat, hogy a kánon
könnyen átjárható legyen.

hallgatni mestereket is lehet,
itt azonban fontos a mértéktartás.
aki mestert hallgat, ő maga is
túl könnyen mesterré válhat. az
esztéták dolgát pedig megkönnyítheti.

az igazi mesterek először hallgatnak,
utána kivárnak, végül írnak.
számukra a kivárás a legfontosabb,
csak így lehetnek egyszerre
írók és esztéták.

Björk a repülön

egyedül vagyok.
teszek egy világszerte repülőutat,
hogy kövessem a szívemet.

a repülön sokan vannak. mellettem
egy magyar ül, zsák van nála. szóba
elegyedek vele. azt mondja, sok pénzt
nyert, és most elkölte.

az óceán felett repülünk, amikor a
magyar feláll, és az ajtóhoz megy.
kinyitná, rászólnak. nem tudja, hogy
a repülő ajtaját nem szokás
csak úgy nyitogatni. visszajön,
itt még a pénzt sem lehet
rendesen elkölteni, mondja.

furcsa ember,
zavarba ejtő köztünk a távolság.

a világszerte repülőúton is
egyedül vagyok,
én így követem a szívemet.